i v uu oo sada i, pi ikiad i	IV003	\mathbf{sada}	1.	příklad	1
------------------------------	-------	-----------------	----	---------	---

Jméno: Petr Valenta UČO: 487561

Oblast strojově snímaných informací. Své učo a číslo listu vyplňte zleva dle vzoru číslic. Jinak do této oblasti nezasahujte.

#0123456789

Odevzdání: 19.3.2019

1. [20 bodů] Vaším úkolem je analyzovat data ze dvou databází. Každá databáze obsahuje n čísel. Potřebujete zjistit, jaké je n-té nejmenší číslo ze všech 2n hodnot. Jediná možnost, jak přistoupit k hodnotám v databázích je prostřednictvím funkcí GeT1(k) a GeT2(k), kde k je parametr, $1 \leq k \leq n$. Výsledkem volání GeT1(k) je k-té nejmenší číslo v první databázi; analogicky pro GeT2. Navrhněte algoritmus, který najde n-té nejmenší číslo ze všech čísel uložených v databázích použitím $\mathcal{O}(\log n)$ volání funkcí GeT1 a GeT2.

Můžete předpokládat, že žádná dvě z 2n čísel nejsou stejná a že n je mocninou 2.

Hlavní myšlenka

Upravil jsem algoritmus binárního vyhledávání.

Algoritmus

```
1 left1, left2 \leftarrow 1
\mathbf{2} \ right1, right2 \leftarrow n
 3 function findN(left1, right1, left2, right2)
        if left1 = right1 then
 4
           return minimum(Get1(left1), Get2(left2))
 5
        index1 \leftarrow left1 + floor((right1 - left1)/2)
 6
        index2 \leftarrow left2 + floor((right2 - left2)/2)
 7
 8
        value1 \leftarrow \texttt{Get1}(index1)
        value2 \leftarrow \texttt{Get2}(index2)
 9
        if value1 < value2 then
10
            left1 \leftarrow index1 + 1
11
            right2 \leftarrow index2
12
        else
13
            left2 \leftarrow index2 + 1
14
            right1 \leftarrow index1
15
       return findN(left1, right1, left2, right2)
```

Zdůvodnění korektnosti

Důkaz provedu indukcí nad x. Velikost databáze je $n=2^x$. Nechť P(x) je předpoklad, že algoritmus findN je korektní pro všechny vstupy, kde $right1 - left1 + 1 = right2 - left2 + 1 = 2^x$. Pokud dokážeme, že P(x) je pravdivý pro všechna $x \in \mathbb{N}_0$, dokážeme, že algoritmus findN je korektní pro všechny možné vstupy.

```
Základní krok P(0): x = 0 , n = right1 - left1 + 1 = right2 - left2 + 1 = 1
```

Úloha je zpracována nerekurzivně. Velikost rozsahu, ve kterém hledáme je 1 v obou databázích. Hledáme n-tý nejmenší prvek, kde n je velikost rozsahu, tedy úplně nejmenší prvek. Dojde k volání GET1(1) a GET2(1) a výsledkem je menší z vrácených prvků.

```
Indukční krok P(k): x=k , n=right1-left1+1=right2-left2+1=2^k
```

Za předpokladu, že P(x) platí pro všechna $0 \le x \le k-1$, dokážeme, že platí P(k).

Velikost rozsahu, ve kterém hledáme je 2^k v obou databázích. Hledáme 2^k -tý nejmenší prvek. Pomocí operací Get1(index1) a Get2(index2), zjistíme a porovnáme hodnoty prvků ve středech rozsahů. Výpočet středu rozsahu viz pseudokód.

Oblast strojově snímaných informací. Své učo a číslo listu vyplňte zleva dle vzoru číslic. Jinak do této oblasti nezasahujte.

20123456389

Odevzdání: 19.3.2019

Můžou nastat dvě možnosti:

value1 < value2:

V spodních polovinách rozsahů je dohromady právě n prvků. Prvek na pozici index1 je tudíž nejvýše (n-1)-ní a prvek na pozici index2 je nejméně n-tý. Hledaný prvek se musí nacházet v horní polovině prvního rozsahu, nebo ve spodní polovině druhého rozsahu. Získáme tak nové rozsahy, jejichž velikost je poloviční $n/2 = 2^{k-1}$. Následuje rekurzivní volání s novými rozsahy. P(k-1) je dle našeho předpokladu korektní, P(k) je tedy také korektní.

$value1 \ge value2$:

Prvek na pozici index1 je nejméně n-tý a prvek na pozici index2 je nejvýše (n-1)-ní. Hledaný prvek se musí nacházet ve spodní polovině prvního rozsahu, nebo v horní polovině druhého rozsahu. Získáme tak nové rozsahy, jejichž velikost je poloviční $n/2=2^{k-1}$. Následuje rekurzivní volání s novými rozsahy. P(k-1) je dle našeho předpokladu korektní, P(k) je tedy také korektní.

Analýza složitosti

Nechť G(n) je složitost operací Get. Rekurentní rovnice:

$$T(n)$$
 $\begin{cases} 2 \times G(n) + 2, & \text{if } x = 0 \\ T(n/2) + 2 \times G(n) + 12, & \text{otherwise} \end{cases}$

Předpokládejme, že algoritmus použije $\mathcal{O}(2\log n)$ volání funkcí Get. Použijeme kuchařkovou větu (alternativní variantu) ¹:

Nechť $a \geq 1, \ b \geq 1$ a $c \geq 0$ jsou konstanty a nechť $\mathbf{T}(\mathbf{n})$ je definována na nezáporných číslech rekurentní rovnicí

$$T(n) = aT(n/b) + \Theta(n^c)$$

Potom platí

$$T(n) \begin{cases} \Theta(n^c), & \text{když } a < b^c \\ \Theta(n^c \log n), & \text{když } a = b^c \\ \Theta(n^{\log_b a}) & \text{když } a > b^c \end{cases}$$

$$(1)$$

$$(2)$$

$$(3)$$

Z naší rekurentní rovnice vyplývá $a=1,\,b=2$ a c=0. Algoritmus tedy spadá pod druhý případ a jeho složitost je $\Theta(G(n)\log n)$.

¹Převzato z IB002-slajdy.pdf, str. 64)